

νὰ εὕρῃ. Δὲν ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ ἀνὴρ νὰ εὕρῃ τι. Τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι, ὅτι δλαι ἐν γένει αἱ ἔξοχοι γυναῖκες ἔγραψαν κατὰ τῆς γυναικός. Ἐπειδὴ δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ πιστεύσωμεν εἰς τὴν πλάστιγγα, ὅμολογοῦμεν ὅτι ἡ γυνὴ ἔχει μὲν ὀλιγώτερα μνα-λα τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ὅμολογοῦμεν ὡσαύτως; ὅτι καὶ αὐτὴ δύ-ναται νὰ κάμη μεγάλα ἔργα, τὸ μεγαλήτερον δὲ νὰ μορφόνη τὸν ἄνδρα, νὰ μορφόνη τὴν κοινωνίαν. Ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἶναι ἐπιδεκτικὴ τῆς αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς διανοητικῆς] ἀναπτύ-ξεως καὶ ὅτι κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν ἡ ἀντίληψις εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένη εἰς τὴν γυναικά. Δὲν ἔχετε ἡ νἀπάρευ-ρεθῆτε εἰς τὰς ἔξετάσεις τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων καὶ θέ-λετε πεισθῆ περὶ τούτου. Μόνον οἱ Ἀμερικανοὶ ἡδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσι τὴν ἀξίαν τῆς γυναικός. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Μασ-χουσέτην ὑπάρχουσιν ἥδη 6,000 διδασκάλισσαι καὶ 450 μό-νον διδάσκαλοι, εἰς δὲ τὴν Νέαν Υόρκην 2,000 διδασκάλισ-σαι καὶ 200 διδάσκαλοι. Τὰ πρῶτα δὲ βραβεῖα πάντοτε κατ'έτος κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς λαμβάνουσιν αἱ νέαι.

'Ἐὰν μὲ ἔρωτήστε, λέγει ὁ Tocqueville, εἰς τί ἀποδίδω τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, δὲν διστάζω νὰ ἀπο-κριθῶ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς γυναικός. Μεθ' ὅλην δὲ τὴν ὑπε-ροχὴν ταύτην τῆς γυναικός ἐν Ἀμερικῇ, ὁ διάσημος ἀμερικα-νὸς Séguin λέγει ἐν τινὶ ἔργῳ αὐτοῦ: Ici on n' accorde pas encore à la femme le respect qu' on lui doit.

«Ἐν Ἀμερικῇ δὲν ἀποδίδουσιν εἰσέτι εἰς τὴν γυναῖκα τὸ σέ-βας, ὅπερ τῇ ὄφει λέται.» Ὁπόταν δὲ ἡ γυνὴ τύχῃ ἀναπτύξεως ὄπωσον τελείας, εἴμαι βέβαιος ὅτι θέλει μετριασθῆ ἡ μεγα-λειτέρα αἰτία τῆς διαφθορᾶς, ἡ πολυτέλεια. Ἀφοῦ ὁ ἀνὴρ εὐ-τυχῶς ἀπεδύθη τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην ἐνδυμασίαν, πεποικιλμέ-νην διὰ διαφόρων κοσμημάτων, ἐνωτίων, κεχρυσωμένων κομ-βίων, ἀδαμάντων, καὶ ἐνεδύθη νέαν ἐνδυμασίαν, ἀπλῆν καὶ κα-θαράν, δὲν βλέπω τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἡ γυνὴ θὰ κάμη τὸ ἐνα-τίον. Ἐν δοσῷ ὁ ἀνθρωπὸς ἀγαπᾷ νὰ στολίζηται καὶ χρωμα-τίζηται κατὰ τοσοῦτον προσεγγίζει τοὺς βαρβάρους καὶ τὰ ζῶα. Ὁπόσον χαίρουσιν οἱ πίθηκοι, οὓς περιάγουσιν εἰς τὰς